

mindennél fontosabb az őrző magatartás, a meg nem alkuvó, értékekre néző s értékeket teremtő, emberi cselekvés. Az a valóságban adott otthonlehetőséget tényleges otthonná változtatni képes igazi erő. Mert van mindig a létben választás, döntés. Nem alternatíva nélküli az emberi létezés. Győzhet a tragédián az otthonigéret, a helytállni tudás, a mégis-emberség. Igaz: elbukhat az én, tragédiába hullhat az egyéni sors, de nem hiábavaló mégsem az őrzés. Nem reménytelen az emberként létezés. A költői parancsszó: „S akik még vagytok őrzön, árván, — Őrzők: vigyázatok a strázsán” — örök kötelesség.

HÉZSÓ FERÉNC RAJZA (ADY: ÁLMODIK A NYOMOR)